

האי חדי בחדרה. לית ביה מהימנותא, (ו"ח דף נ"ו על גבי) משבח גרמיה במה דלית ביה. גס רוח, ממלל בישין ועתיקין. ותרון איהו לית ביה קמצנו כלל. מארי דגיופא, אצלח ולא אצלח. חדידא בלישגיה.

ואי חד שרטוטא במצחיה רב ותרון זעירין, דא אזל גו חרשין, והא אמיה עבדת להו. ומתחלפין שרטוטין דקא סלקין מעינא מינא לעינא שמאלא. גס רוח איהו, אבל לית ביה בישא כלל, קמצן איהו לית ביה קצת גיופא. חדידא בלישגיה איהו, בשפה דיליה אית ביה רושם חד סומק טפי. וחד שערא באמצעיטא אצבען די ברגליה שמאלא, קמיטין זקיפין מתפשטין. עינין זבלגנין ירוקין, נחתין דמעין תדיר. האי אתדבק באת פ', ואת ר' לא אתישבת ביה. האי אית ליה ארבע שרטוטין במצחיה ועברין פוליהו ותרון זעירין. מעיניה ועד שעריה.

תרון רשימין, ותלת זעירין בין קריצי עינוי. האי איהו בר נש דאזיל כפיף רישא, זינא חד מתלת מארי רשימין דתולדת צרעת אית ביה בזיגיה. האי לאו מסאבא הוא למסגר. חדי איהו בכלא וחייה תדיר, כל מלוי חייכין בהו בני נשא. קמצן איהו בביתיה, באחרנין לאו הכי. לית ליה כסופא במלוי בגין דחמי דכלא חייכין בהו. גיפא איהו.

שערוי סמקין זעיר ולא שעיעין ולא קמיטין, ואית במצחיה תלת שרטוטין דעברין ותלת זעירין דלא עברין וכל שאר סימנין ביה. האי (ו"ח ד"א נ"א אית ליה) לית ליה פגמו ורושם חד בעינא. דבר נש דהוה צד צפרין דעבד ביה בלא כונה באעא דהוה אושיד לצפרין, ואיהו אתרשים על עיניה שמאלא, לעילא מקרצוי באורפא, ההוא דהוה צד צפרין, אגזים ליה בההוא אעא, בגין דהוה אפרח צפרין ומחא ליה בלא כונה. האי אצלח למזוגיה ולביתיה, ולא למכנש ממונא סגי. מהימנא איהו ולא כל פה, והאי מהימנותא במלין זעירין, אבל ברברבין לאו איהו מהימנא. מארי דלישנא בישא וכולא חייכין במיליה. פומיה רב שפוותיה רברבין, מאן דאשתתף בהדיה, אצלח בכלא, ואיהו אצלח. אוף הכי טב איהו לכל שתופא.

רשימא דההוא מכתשא עמיה, עיניה זבלגנין ירוקין וחד רשימו אופם סחרא לון האי איהו באת פ"א, בשלימו דתרון אתנון, ואת ר' בלחודוי. דא רישיה רב וד' שרטוטין רברבין במצחיה וג' זעירין בין קריצוי. (וחד לעילא קריעא זעיר). על חוטמיה שעירין רברבין, אנפוי רברבין, רישיה עגיל. וחד לעילא קריעא זעיר הוא גיבר חילא מארי זדונא במלין. שעריה קמיט, גיפא איהו, ובלילא אשתתף איהו לגיפא. לזמנין אתפשול איהו באנתו אסורה. דיקניה מלייא בשעירין. האי אית ליה בדרועא שמאלא חד רשימו דחרבא דמחא ליה חד גבר אטים מיניה, ביומא רביעאה דשפתא, כד בעא שמשא לאתבנשא. דהא בההוא זמנא אתער עליה חד חוטא דמאדים, ההוא חוטא דבסטר שמאלא. וההוא רשימא עמיקא (בו"ח ד"א איתא עקימו) בבשרא בעגולא, כד מטא ליומין דסיבו נפל מאתר

דרכיב ביה, או סוסיא או חמרא, או נפיל מפתלא ומניה יתחלש וימות. דהא חוכה דחמא בעולמוי בהבל רדיף אפתריה. ואי ההוא גברא תב בתיובתא, נפיל באמצע יומוי מגו חולשא דביה, וימות.

ואי תב ביומי עולימוי, כדין תשפח שרטוטין דמצחיה, ג' רברבין וד' זעירין ותריין תריין מגו עינוי דסלקין לעילא. האי פאורח ארעא יחא מרעיה ויפול מערסיה וימות. דהא לעלמין נפילה אית ביה לבסוף.

עיינין זעיר דקיקין, דלא אתחזיין גונין דילהון לפום שעפא. וכד מסתפלגן בהון אינון ירוקין ואופמין, האי איהו שפון חדין ואפין אריכין כחדידו. כדין תשפח במצחיה ב' שרטוטין וחד זעירא ביניהו האי איהו באת פ' בלחודוי ובאת ר' בשלימו. האי איהו שעריה תלייא ולא שעיע. אצלה בעובדי דוי, ובאורייתא אי אשתדל אוף הכי. זעירא איהו בשייפי וגם בשרא לית ביה גסות רוחא. ממלל בגו חוטמוי, בגין דנוקבין דילהון דחיקין, ובגין פך נפיק רוחא בדחיקו לסטר שמאלא. בירכא דיליה לעילא מארפובא, רשימא חד דמאריה חבורה דעבד ליה חד רביא בספין ביומי עולימוי ואסתפן ביה. מקנא הוא לאתתיה עד דבני נשא חייכין מניה, בעי לאתתקנא בגוברין אחרנין ולא אתתקן וחייכין ביה. האי לא ששתף בר נש בהדיה דלא יצלה. חמדן איהו, אשתדל במה דלא אית ליה. חשיב גרמיה דאיהו גברא רבא, ולא חכי. זכי לבנות ולא לבנים.

ואי מתחלפן שרטוטין תריין וחד רברבא במצחיה ואנפוי סמקין, זכי לבנין ולבתא חדא, או דילידת (בר) ואסתלקת מעלמא. פד את חד אית ליה בתר אודניה ימינא, רושם דטלופחא. וחד זעירא דתלייא בריש אודניה ואצבעא זעירא בינא שמאלא כפיה, כדין תתקיים ותוליד בנין ובנן, אי סימנין אליון יהון לה בין רגלהא, יכרע ויפול חד ברא בין אינון, דיהא מבווע דנביע באורייתא. הוא מקריב ומפזר מבוועין ונחלין דאורייתא ובשנין זעירין תקניש מעלמא. האי איהו מאינון אלה דמתפנשין מעלמא מריש שתא ועד ריש שתא ביומין קדמאין.

מדאתחרב מקדשא לא אשפח בר שתין חסר חד ואליון אינון דמסתלקי מעלמא כד יחבי ריחא, עד לא מטא זמניהו. בגין דכד קדשא בריך הוא עאל ואוליף אורייתא לאינון ינוקין דאסתלקו מעלמא כד יחבו ריחא, אינון קדמאי באינון מלין מהאי עלמא עד לא מטא זמניהו. וקודשא בריך הוא אמר ליה לההוא ממנא יופי"אל שמייה דקאים וקשיר קשרין דאורייתא. מאן הוא דין דאקדים לי. הדא הוא דכתיב, (איוב מ"א) מי הקדימני ואשלם. ואשלם ודאי. כדין קרא קדשא בריך הוא למטרו"ן דאיהו קאים גו פרוכתא דפרסא ושתין אלה רבוא מארי דאולפנא דאורייתא סחרניה ואיהו מקשר קשרין למאריה. אמר ליה, מאן האי דאקדים לי, מי הקדימני ואשלם. איהו רשים גו מתיבתך או לא. אמר ליה, מאריה דעלמא, לאו איהו במתיבתא דילי, גו מתיבתך איהו. וכל אינון

דְּקָדְמֵי תַּחוּת כָּל שְׁמֵיָא דִּילִיָּה (נ"א דילי) הוּא. הָדָא הוּא דְּכְתִיב (איוב מ"א) תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם לִי הוּא. בְּגִין דְּתַרִּין מִתִּיבְתִין אֵית לְעִילָא. מִתִּיבְתָא דְּהוּא נַעַר מְטָטְרוֹ"ן, וּמִתִּיבְתָא עֲלָאָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. וּבְכָל אֲתָר דְּתַנְיִן מִתִּיבְתָא עֲלָאָה, דָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. מִתִּיבְתָא דְּרַקִּיעָא, דָּא דְּמִטְטְרוֹ"ן. כְּדִין אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא, אִי הָכִי, לְקִיט לִיָּה גַּבְאִי. לְקִיט לִיָּה וְאַרְח לִיָּה. הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שיר השירים ו') דוּדֵי יָרֵד לְגַנּוֹ לְעֲרוּגוֹת הַבְּשָׂם. דוּדֵי, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (שיר השירים ב') דוּדֵי לִי וְאָנִי לוֹ הַרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים. יָרֵד לְגַנּוֹ, דָּא גּוֹרָן דְּרַקִּיעָא, דְּקִימֵי כְּגוֹרָן. לְעֲרוּגוֹת הַבְּשָׂם, דָּא מִתִּיבְתָא דְּמִטְטְרוֹ"ן. לְרַעוּת בַּגְּנִים וְלְלִקוּט שׁוֹשְׁנִים, לְעִינָא וּלְאֶסְתְּכָלָא בְּאִינוֹן מִתִּיבְתָאן דִּילִיָּה.

מאי וְלְלִקוּט שׁוֹשְׁנִים, אַל תְּקַרֵּי שׁוֹשְׁנִים, אֶלָּא שְׁשׁוֹנִים. אֵלִין אִינוֹן דְּקָדְמֵי רוּחָא כְּהֵיא עֲלָמָא דְּמִתְקַלִּי (כו"ח ד"א אִיחָא דְּמִתְלַבָּט) וּמִסְתַּלְקֵי מֵהֵיא עֲלָמָא עַד לָא מְטָא זְמַנְיָהּ. כְּדִין קָרִי הוּא נַעַר מְטָטְרוֹ"ן לְגַבְרִיאֵל דִּי קִסַּת הַסּוּפֵר בְּחֲרָצוּי וְאָמַר לִיָּה, כְּתוּב פִּתְקָא וְהָב לְמִלְאָךְ הַמּוֹת עַל פְּלוּנֵי דִּילְקוּט לִיָּה מַעְלָמָא וְאִתְלַקִּיט מִיָּד, וְסַלְקִין לִיָּה לְמִתִּיבְתָא דְּמִטְטְרוֹ"ן בְּקָדְמִיתָא. וְתַמָּן אָמַר תְּלַמוּדִיָּה דְּאִיְתִי בִּידֵיהּ, וְאִוְלִיָּה תַמָּן מָה דְּאִוְלִיָּה. לְבִתָּר סַלְקִין לִיָּה לְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. וְזַמְינָא לְמִתִּיבְתָא דִּילִיָּה, וְתַמָּן אֲשַׁתְּעֲשַׁע בְּהוּ בְּאִינוֹן דִּילִיָּה בְּרָזִי עֲלָאִין וְטַעְמֵי אִוְרִיָּיתָא דְּהוּוּ סְתִימִין בְּהֵיא עֲלָמָא. וְיִוּפִיאל רַב מִמָּנָא אָזִיל מַגּוּ מִתִּיבְתָא עֲלָאָה וְחֲתִים סְתִרִין וְרָזִי דְּאִוְרִיָּיתָא מַגּוּ תְרֵי מִתִּיבְתָא כָּל מָה דְּאֶקְשׁוּ בְּמִתִּיבְתָא דְּרַקִּיעָא אִינוֹן דְּמִתִּיבְתָא עֲלָאָה, מְתַרְצִין בְּמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. דְּלִית תַּמָּן פְּרָכִי וְקוּשְׁיִין אֶלָּא בְּמִתִּיבְתָא דְּרַקִּיעָא, וְחֲתִים מִתְרֵי מִתִּיבְתֵי מַלִּין דְּאִוְרִיָּיתָא כְּדָקָא יֵאוּת. וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים פ"ד) יִלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל.

ולומנא דְּאֵתִי יִסְתַּלְקוֹן פְּרָכִי וְקוּשְׁיִין מַגּוּ מִתִּיבְתָא דְּרַקִּיעָא, כְּמָה דְּאֵתְמַר, יִלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל וְכְתִיב (תהלים קכ"ב) יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. עַד הָכָא רְזִין דְּעִינִין (כו"ח ד"א אִיחָא כְּגוֹ נִוְנִים לְאֶסְתְּכָלָא) בְּאִינוֹן לְאֶסְתְּכָלָא.

דִּיוֹקְנִין דְּחוּטְמָא. חוּטְמָא אִיְהוּ חוּטְמָא (נ"א חוּתְמָא) וּפְרָצוּפָא דְּכַר נֶשׁ לְאֲשַׁתְּמוּדְעָא. חוּטְמָא זְעִירָא (כו"ח ד"א אִיחָא עֲקִיפָא וְכֵן לְקַמּוֹ) עֲמִיקָא דְּלָא אֲתִישְׁבָא כְּרֵאוּי בְּאוּרַח מִיִּשְׂרָאֵל דָּא אִיְהוּ דְּאָבֵד פְּרָצוּפָא דְּכַר נֶשׁ, וְדָא אִיְהוּ לְאֵת ה' בְּלַחֲדוּדֵי בְּלָא שְׁלִימוֹ, דָּא אִיְהוּ דְּאֵרַח עֲנוּתְנוּתָא אֲתַעֲבַר מַגִּיָּה, חֲצִיפָא אִיְהוּ. שְׁעָרִיָּה בֵּין סוּמְקָא לְחַוּוֹר תְּלַת רְשִׁימִין רַבְרַבִּין עַל מַצְחִיָּה, וְג' אַחְרָנִין דְּלָא אֲתַחְזוֹן כָּל פֶּה. תְּלַת שְׂרֻטוּטִין אַחְרָנִין מִסְטָרָא דָּא וּמִסְטָרָא דָּא. שְׁפּוּן דִּילִיָּה רַבְרַבִּין. בְּחֲצִיפּוּתִיָּה מְמַלֵּל בְּקִשְׁוֵי כָּל מָה דְּבַעֵי, דְּאוּרַח עֲנוּתְנוּתָא אֲתַעֲבַר מִחוּטְמִיָּה (ומעל) עַל אֲנַפּוּי. דְּהָא כְּסוּפָא וְעֲנוּתְנוּתָא מִיִּשְׂרָאֵל חוּטְמָא עַל אֲנַפּוּי. וְהָא לִית בֵּיהּ כָּלִל. וּבְגִין דְּאִיְהוּ חֲצִיפָא, כְּדִיב וְחִיָּיָה בְּמַלּוּי.

ואי מִתְעַבְרָן שְׂרֻטוּטִין מַעַל מַצְחִיָּה וְאִינוֹן תְּלַת רַבְרַבִּין וְכֵן זְעִירִין וְשְׁעָרִיָּה אוּפְסָא, הָא אִיְהוּ בֵּין תְרִין אַתְוֹן בְּמִתְקָלָא, דָּא נְמִיָּה רִישָׁא, וְחִיָּיָה בְּמַלּוּי. וְלָא כָּל כֶּף צַעְרִין רַבְרַבִּין

מתערין עלוי ואשתזיב מפלהו, דא זכו זעירא מאבוי מגין עלוי. וההוא זכו אתרשים גו
עמודא דקאים ביה ההוא נער, ואיהו זכי בחד יתמא בגין דכל ייתם וארמלא קיימין
בפקדוניה דמטטרו"ן דקיימא לדיינא באינון ע' סנהדרין. בהיכלא דזכותא דיינין כל דינין
דעלמא, בר מתלתא. בני, חיי, ומזוני. וכלהו בקראי כתיבי.

בני, גבי חנה (שמואל א א) ותתפלל על ה', על ה' דייקא. לעילא לעילא, אתרא דמזלא
עלאה. חיי (ישעיה ל"ח) הנני יוסיף על זמיה, יוסיף דייקא. מזוני דכתיב (תהלים כ"ה)
השלה על ה' יהבה והוא יכלכלך. על דייקא, (פרמוכח פפרשת עריות, וכו באררא) ותמן דיינין בני
עלמא ויהבין פתקא למלאך המות לקטלא לון ולנטלא רוחיהון.

והואיל ומשכונין עלאין וטבין דבני נשא בידוי דקודשא בריה הוא, פקיד למטטרו"ן
דיהון פנוי דההוא בר נש ואתתיה בפקדונא דיליה. ובגין דאסיר למשכנא לון
משכונין על משכונין, לא יקומו. (נ"א ומותיו) ועל דא מאן ישזיב לון מענוניא, ההוא זכו
אגין על פנוי. והא חד מנייהו דההוא זכו אגין עליה בעידן עקתיה. לדא אית ליה חד
רושם פמצחיה, חייבא או גייפא איהו, ולא אתחזי קמי בני נשא, דלא ידעין ביה. דא
אצלה. ומאן דאתחבר בהדיה יצלה תתיר מגיה.

חוטמא עמיקא (בו"ח ד"א איהא עמוסא) ותרין נוקבין דיליה רברבין וסלקין לבר אינון פתחין
דנחירוי, וחוטמא לא סליק, דא איהו באת ה' בשלימו. ד' שרטוטין (רברבו)
רברבין במצחיה ושית זעירין. אודנוי רברבן, עינוי רברבן, ותרין רשימין אוכמין דיקין
בעיניה דמינא. שעריה לא אתתקן במזייה, בגין דאיהו רב ותקיף. רושם מכתשא במצחיה,
דא סרפא בכל יומא זמין, פד אתרעם ברוגזיה. קריר חוטמיה ואתחזי חיוור, תב מרוגזיה
לזמן רב. מהימנא איהו במלין רברבין, ובזעירין לאו הכי. תמדן איהו, גופיה מלי מכתשין
ואפעפועין בכל יומי שתא, ובר זמנא חד זעירא ביומין דסיתורא. אתנהיג בענוותנותא
בביתיה. תיאובתיה למיכל בכל אתר, אף על גב דלא יזמנון ליה. אי זכי באורייתא ואוליה
ינוקין, זכי בהו בשי"ן תי"ו.

בידיה ימינא רושם עמיקא, מתולדה דאתיליד ביה. תרין נשין אזדמנו ליה קדמייתא
תמות על מתפרא, תננייתא תזפה לתרין בנין, חד ימות זעיר בחלבא דאמיה, וחד
יקום בעלמא, גייפא תתיר מפני נשא אתרנין. וחיון קיימין ביה, אכל לא כל פך.

חוטמא דאזיל בארז מישר ומתתקנא על גבי אנפין, הא איהו באת ה"א בשלימו. דא
אתגלי במצחיה תרין שרטוטין רברבין וה' זעירין, ותרין מסטרא ימינא לגביה
שעריה מישר מתתא לעילא, שעריה בין אפם וסומק, תלמיא על אודנוי. עינוי רברבין
ירוקין, וחוטא סומקא סתרא לגו. אנפוי אריכין, דא אקרי אנפי נשר, דא מפנוי דסיתרא
באשלמותא.

פד בעי לאזערא גרמיה טב איהו לגביה מאריה, דחיל חטאה איהו. ביומי עולימוי, איהו